

Η ΟΔΥΝΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Ο πόνος της μάνας που χάνει το παιδί της μέσα από
τα μάτια των μαθητών

Μια προσέγγιση μέσα από το μάθημα των
Θρησκευτικών Α΄ Γυμνασίου του
19^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(ΜΑΡΑΣΛΕΙΟ)

εικόνα «Πιέζα» Μιχαήλ Αγγελίου.

Η εικόνα μας δείχνει τον πόνο μιας μητέρας που χάνει το παιδί της. Η Παναγία κρατά στην αγκαλιά της τον νεκρό Χριστό με θλίψη, αλλά και ηρεμία. Ο πόνος της είναι μεγάλος, όχι μόνο γιατί τον βλέπει νεκρό, αλλά γιατί νιώθει την απώλεια βαθιά μέσα της. Όταν βλέπουμε αυτή την εικόνα, νιώθουμε λύπη, συμπόνοια και θαυμασμό για τη δύναμη της μητρικής αγάπης. Μα, κάνει να σκεφτούμε πόσο δύσκολο είναι για έναν γονιό να χάσει το παιδί του.

Η οδύνη της μάρας

Παρατηρώντας το γλυπτό του Μιχαήλ Άγγελου βλέπουμε μια γυναίκα που κρατά στα χέρια της ένα άρρο στήθος. Η γυναίκα αυτή δεν είναι άρρη από τη μητέρα του Χριστού, την Παρθένα. Ο τρόπος που κρατάει στον αγκυλά της τον Χριστό μας δείχνει την εμπειρία με την οποία κρατάει μια μητέρα το παιδί της αγκυλά. Στην συγκεκριμένη περίπτωση όμως το παιδί της έχει μόλις σιδηρωθεί και η οδύνη είναι ζωηρότερη στο πρόσωπό της. Τίποτα δεν συγκρίνεται με τον πόνο της μάρας, για τον χόμο του παιδιού της. Μια μάρα πάντα φαντάζεται ότι θα γίνει πρώτη από την ζωή και όχι το παιδί της. Αυτό λένε για τις μάρες κάθε ηλικίας γιατί το παιδί τους είναι κομμάτι τους και μέχρι το τέλος θα παραμένει το στήθος τους.

Απερίγραπτος ο πόνος της μάρας, ενώ ακόμα την κρατάει της να σκέφτεται στα δύο, χάνοντας από την ζωή της το παιδί της.

Νίκος Αρξίου Α2

12/10/2000
12/10/2000

W A I E T A

Ο ΠΟΝΟΣ ΜΙΑΣ ΜΑΝΑΣ

Ο πόνος των θανόντων όταν χάνουν το παιδί τους είναι απερίγραπτη. Είναι πάρα πολύ στεναχωρώ και κάποιες φορές οι θονείς του παιδιού που έλασε την ζωή του μπορεί να νομίζουν ότι δεν ήταν εικανοί να το προστατέψουν και κάποιες φορές παλεύουν σε κατάθλιψη το ίδιο σίγουρα και όταν ένα παιδί χάνει τους θωνείς του.

Σάιμον
Μερτίνι

MP

ΘΥ

IC XC

Αγία Παναγία
Πατρών

Γλυκιά μου ΜΑΝΑ, μάνα πολυαγαπημένη, πώς να κλείσω σε λέξεις τον πόνο και την οδύνη του μισεμού σου; Πώς να σου πω αντίο; Πως να αποχωριστώ ένα κομμάτι του εαυτού μου;

Εσένα που μου 'δωσες πνοή απ'την πνοή σου. Εσένα που μας δίδαξες να είμαστε όρθιοι και να κοιτάμε κατάματα τη ζωή και την αγάπη; Εσένα, που μας δίδαξες να κάνουμε τον πόνο μας τραγούδι,πες μου με ποιο μοιρολόι, με ποια λόγια να πω ΑΝΤΙΟ για πάντα, στην ιερή και αγιασμένη μορφή σου;

Για όλα όσα μου χάρισες, για όλα μας τα όνειρα, τις τρυφερές αγκαλιές, τα γλυκά συναισθήματα,τις μικρές και μεγάλες προσδοκίες, τις πίκρες και τις απογοητεύσεις μας, τα γέλια και τα δάκρυά μας, ένα μεγάλο, πολύ-πολύ μεγάλο ευχαριστώ.

Ευχαριστώ, που υπήρξες και ομόρφυνες τη ζωή μας με την παρουσία σου.

Ευχαριστώ, που μας έμαθες τι σημαίνει αγάπη "άνευ όρων".

Τι σημαίνει ευγένεια, αλτρουισμός, θυσία, νοικοκυριό, εργατικότητα, οργάνωση, προγραμματισμός, αρχοντιά, περηφάνια,με την καλή έννοια της κρητικής λεβεντιάς!

Νικόλας Γαννις ΑΣ

Πιστεύω πως όταν χάνει μια
μητέρα το παιδί γιωθεί
για ένα διάστημα μια θλίψη αλλά
και τα θυμίζουν τον χρόνο πίσω
μπροστά πάλι εκεί γα το σώσει

Πεζιρκιαρίδου
Εμίλυ

17/2/2025

"Η οδύνη της μητέρας"

Η οδύνη της μητέρας συμβαδίζει σαν Πιετρά. Το διάδυμο χλωμό απεικονίζει το σμήμα του Ιησού στα πόδια της μητέρας του Μαρίας, μετά τη Σταύρωση και την αποκαθίδωση. Το μύνημα που δίνει το έργο αυτό είναι η φρονιμότητα της μητέρας, που κάνει το παιδί της και είναι αρκετά δύσκολο για εκείνη. Άλλες φορές πιστεύει πως φταίει εκείνη, γιατί πιστεύει πως δεν το φρόντισε ή το προστάτεψε αρκετά.

Σελίδα Αθανασίου

13/2/2025 «Η οδύνη της μητέρας»

Ο άνθρωπος είτε πατέρας είτε μητέρα όταν χάνει ένα αγαπημένο του πρόσωπο, πόσο μάλλον το παιδί του, βρέκεται στην πιο οδυνηρή θέση που θα μπορούσε να βρεθεί κάποιος. Εύχομαι καλώς χονέας να μην βιώσει τον χαμό του παιδιού του και ο Θεός να δίνει δύναμη και παρηγοριά στους χονείς που περνάνε μια τέτοια δοκιμασία.

Γιάννης Κωνσταντίνης

Στη σιωπή του κοσμου, το παιδί κρύβει
μακροία, ο δοντος μένει, χαμένος μέσα
στη σκιά. χέρια ανοιχτά, μα το
κένο δε ρεχίσει, η καρδιά του
σπασί και ο πονος δεν τελειώνει

Μια ζωή χωρίς το δελιούτου
παιδιού, ο χρόνος κυλά, μα η
θάψη μένει άσπρη φευτή.

Καθ' ανασταχμος, μια πληγή
ανοιχτή, και η καρδιά του πονα
βαθιά και ατέρμονη

Νικόλας Σαμαράς Α3 21/2/25

ΤΕΜΠΛΗ

Η οδύνη της μάνας

Κάθε μητέρα, όπως και η Παναγία νοιώθει μεγάλη θλίψη και στεναχώρια όταν χάνει το παιδί της. Στην Πιτά του Μιχαήλ Αγγελου «βλέπουμε» ακριβώς αυτό. Η μάνα και γενικότερα οι γονείς πέρτουν σε κατάθλιψη και αναρωτιούνται τι πήγε στραβά αν χάσουν το παιδί τους, διότι μερικοί πιστεύουν πως εκείνοι φταίνε για τον χαμό του. Αν κάποιος σκεφτεί πόσο δύσκολα περνούν οι γονείς όταν και αν χάσουν τον γιο τους ή την κόρη τους σίγουρα θα καταλάβει πόσο πόνο περνούν και πόσο πόνο πέρασε και η Παναγία. Το να χάνεις ένα αγαπημένο σου πρόσωπο είναι οδυνηρό αλλά το φύγει από την ζωή το παιδί σου είναι δέκα φορές πιο οδυνηρό και θλιβερό. Κάθε μάνα που έχει φύγει το παιδί της από τον κόσμο, δυστυχώς, κουβαλάει όλη αυτή την στεναχώρια και την μιζέρια πάντα μαζί της

Γκουτίδου Παναγιώτα

Amidig Kibona 13

De
MEX

Τεωργία Τη Δκερίδου Α'3

Αγγελος 1εβα 12

26/2/2025

Ο Παναγίας μητέρας όταν χάνει το παιδί της είναι
αβόλαχτος, ένας Παναγίας που δεν α-χειριέται με κανέναν
άλλο. Είναι σαν να ζερίζεται η ίδια της η ψυχή,
σαν να αβίνει το ψūs από τα ζυγα της. Κάθε ανάσα
γίνεται βαρός, κάθε στιγμή για ατελείωτη κραυγή που
δεν βρίσκει ποτέ παράνοια. Οι αναπνοές, αλλοτε γλυ-
κείς, τώρα γίνονται καχάγια που δείχνουν την καρδιά της
Δεν υπάρχει λογική, δεν υπάρχουν λόγια που να χερίσουν
το κενό, μόνο ένα ατελείωτο σκοτάδι και η αίσθηση
πως τίποτα στον κόσμο δεν θα μπορέσει να ηθουλίσει
αυτή την Πλήρη.

17/2/2025

Η Αφορμή της μάνας που χάνει τον γιο της

Το παιδί είναι ένα σημαντικό
κομμάτι της μάνας. Όταν χάνει η
μάνα τον γιο της είναι σαν να χάνει τα
ένα κομμάτι από την
ψυχή της, Η αγάπη της
μένει άδεια, αλλά η καρδιά της γεμίζει
από μνήμες, αγάπη και ανείλητο πόνο.

Ανδρέας
Καραουδάνης

МѢ

Ѧ

INBI

А. С. Гусев

Λυπάμαι απίστευτα για οποιονδήποτε γονιό χάνει το παιδί του και μάλιστα άδικα. Δεν μπορώ, ούτε να φανταστώ τον πόνο που θα έχει μέσα η ψυχή ενός γονιού σε αυτήν την κατάσταση. Αυτό αντιπροσωπεύει και η Πιετά, το άγαθα του Μιχαήλ Αγγελού. Το άγαθα είναι τόσο ρεαλιστικό, που μπορείς να καταλάβεις και να δεις τον πόνο της Θεοτόκου στα καρτάρια μάτια της. Μπορείς να αφουγκραστείς την θλίψη και την αδικία που νιώθει, από τον τρόπο που κρατάει στα χέρια της τον νεκρό Ιησού.

Ευελίνα Χαιροπούλου

20/2/25

Ο πόνος της μάνας όταν χάνει το παιδί της είναι αβάσταχτος. Ο πόθος της μάνας είναι ιερός. Από τη στιγμή που αποχτά ένα παιδί η μόνη της προτεραιότητα είναι αυτό. Το αγαπάει και το φροντίζει και θυμωμένα. Η μοναδική έγνοιά της γίνεται το παιδί. Γι' αυτό και όταν το χάνει κραγίζει η καρδιά της. Όπως και η Παναχία όταν έχασε τον Ιησού. Δεν υπάρχει χειρότερος πόνος απ' το να χάσει μια μάνα το παιδί της.

Ιωάννα Παροισίδου

ΤΕΜΠΗ 000

(τα χαμένα όνειρα των παιδιών,
και γενικά των ανθρώπων που
χάθηκαν)

• «Θα ήθελα να σπουδάσω».

• «Είχα σκοπό να γίνω γιατρός».

• «Θα ήθελα να ξαναδώ την οικογένειά
μου».

(τα μνηστέα τους προς τις οικογένειές τους)

• «Φρόνα σιγά σιγά?»

• «Ερχόμαστε»

• «Ανυπομονώ να σε ξαναδώ»

• «Μω λείψατε».

ТЕМПЛИ

Детский сад № 10

28/3/2023